

SÁNG KIẾN KINH NGHIỆM

ĐỀ HỌC TỐT VÀ YÊU THÍCH MÔN MỸ THUẬT Ở PHÂN MÔN VẪ TRẠNH ĐỀ TÀI

A. ĐẶT VẤN ĐỀ

Trong quá trình dạy học môn mỹ thuật ở học sinh phổ thông nói chung và các em học sinh thcs nói riêng, tôi nhận thấy các em đều có một điểm chung đó là vẽ theo cảm tính, các em thường nghĩ gì vẽ lấy, không tuân theo sự hướng dẫn của thầy cô, đặt bút là vẽ, không mấy em chịu làm theo trình tự các vẽ. Vì vậy hiệu quả bài vẽ thường không cao. Điều này đòi hỏi sự kiên trì cũng như là khả năng truyền thụ hấp dẫn và hiệu quả của thầy cô đối với học sinh. Qua đó các em dần nắm bắt và thấy được tác dụng của việc vẽ tranh đúng mang lại hiệu quả tốt đẹp như thế nào.

Học sinh THCS có cách nhìn cách cảm nhận về sự vật hiện tượng xung quanh, về hình khối, màu sắc, đường nét đối với từng lứa tuổi khác nhau, ví dụ học sinh lớp 6 hình vẽ của các em thường vụng về và đơn giản hơn. Còn học sinh lớp 8- 9 các em bắt đầu quan tâm đến chi tiết điều này cho thấy sự thay đổi trong cách nghĩ và cách quan sát cũng như là cách giải quyết vấn đề. Đó là vấn đề nghiên cứu tìm hiểu để bổ sung vào kiến thức chuyên môn của các thầy cô.

B. GIẢI QUYẾT VẤN ĐỀ

1, Những vấn đề chung.

Như chúng ta đã biết, đã từng làm và khẳng định, trong quá trình vẽ một bức tranh, bố cục là khâu quan trọng của sáng tạo vì bố cục là cách sắp xếp các yếu tố hình thể. Mục đích tìm tòi bố cục cho chủ đề nội dung là ở chỗ người vẽ biểu đạt một cách sáng rõ về ý tưởng của mình. Vì vậy với bất kì bố cục theo nội dung chủ đề nào, phần chủ thể gọi là trung tâm thú vị cần phải được chọn lọc và khẳng định để tạo nên độ cần thiết (mảng chính mảng phụ) hình chủ thể phải ở trọng tâm của bức tranh và phải vẽ lớn hơn hay nhỏ hơn không gian chung.

Cũng vậy màu sắc là hiệu quả cuối cùng của một bức tranh. Một bức tranh đẹp hiệu quả cuối cùng phải đạt được đủ sắc độ, mảng sáng, tối, trung gian rõ ràng và trên hết cả vẫn là tương quan hài hoà, nêu bật được nội dung cần diễn tả.

2, Sự cảm nhận và diễn tả

Ở mỗi tuổi sẽ có cách nhìn và cảm nhận khác nhau vì thế mà sự diễn tả cũng khác nhau. Ngôn ngữ tạo hình ở lứa tuổi của các em hồn nhiên và ngộ nghĩnh, khác với người lớn và thầy cô giáo. Và ở mỗi người cũng có sự cảm nhận và diễn tả khác nhau. Cùng với thời gian các em sẽ có cách tạo hình ngày một giống thật hơn.

3, Đặc điểm tâm lý

Lứa tuổi học sinh THCS tuổi từ 11-15 đang theo học từ lớp 6- lớp 9, là lứa tuổi có sự biến đổi mạnh mẽ về tâm lý, biểu hiện tình cảm rõ ràng, sự yêu ghét và sự tự đề cao cái tôi của bản thân. Các em muốn được độc lập trong bài vẽ trong suy nghĩ của bản thân. Hoặc cũng có em muốn vẽ những hình ảnh không phù hợp với khả năng của mình vì vậy các em gặp lung túng trong quá trình làm bài.

Ở học sinh phổ thông và học sinh THCS Thái Thịnh nói riêng đa số các em vẽ luôn hình ảnh vào bài mà không tuân theo đúng trình tự các bước vẽ vì vậy hiệu quả chung chưa cao, trừ một số ít các em có năng khiếu thực sự.

* Khả năng cảm nhận trong phân môn vẽ tranh của học sinh THCS

Học sinh THCS có ngôn ngữ tạo hình rất đơn giản nhưng cũng rất sáng tạo và phong phú. Các em thường vẽ tranh theo nhiều nội dung khác nhau, một số em đã tìm được cho mình một số bài dí dỏm, lạ và đẹp mắt. Về hình tượng đa phần các em chưa có suy nghĩ tìm tòi về hình dáng, động tác của các nhân vật điều này cho thấy các em vẫn chưa có thói quen quan sát sự vật hiện tượng trong thực tế dẫn đến việc gặp khó khăn trong việc thể hiện hình ảnh. Khi tô màu các em thường tô quá đậm hoặc quá nhạt khiến cho bức tranh trở nên khô cứng bởi sự đối lập về màu sắc, có một thực tế cho thấy các em chưa chú ý đến việc sử dụng mảng màu để tạo không gian cho bức tranh. Những đề tài thường được các em hào hứng và ưa thích đó là tranh phong cảnh, bởi đó là cuộc sống gần gũi quen thuộc hàng ngày của các em.

Chất liệu mà các em chủ yếu sử dụng là màu sáp và màu dạ vì thế tranh các em thường có những gam màu sống động và tươi vui. Nhìn chung các em cũng phân biệt được đâu là hình ảnh chính ,phụ trong tranh.

** Hứng thú học tập trong phân môn vẽ tranh ở học sinh THCS*

Giờ học mỹ thuật nói chung các em đều thích thú vì các em được tự do sáng tạo và ở phân môn vẽ tranh nói riêng đều tạo hào hứng cho các em vì nó ít gò bó và cũng có những cách thức riêng mà tùy thuộc vào đặc điểm ngôn ngữ tạo hình của từng lứa tuổi mà có cách thể hiện khác nhau. Tuy nhiên lứa tuổi mà chúng ta đang tìm hiểu ở phân môn vẽ tranh đó là học sinh THCS với những nội dung cụ thể sau.:

1 Về bố cục:

Bài vẽ tranh đề tài chủ yếu khối 6,7,8. Điểm chung nổi bật của các em khi tiến hành bài vẽ là không tuân theo đúng trình tự các bước vẽ, không chú ý đến cách sắp xếp bố cục, dẫn đến việc to quá hoặc nhỏ quá hoặc bố cục lệch trái , phải hoặc hình vẽ dàn trải. Ý thức bố cục của các em chưa rõ ràng. Bố cục như thế nào là đẹp? Và như thế nào là bố cục? Có nhiều em hiểu rằng bố cục là sự sắp xếp các mảng chính phụ sao cho hợp lý các mảng không đều nhau, mảng chính trước, mảng phụ sau. Nhưng khi làm bài lại bỏ qua điều này cho thấy giữa thực hành và lý thuyết còn cả một khoảng cách lớn đối với các em.

2 Về đường nét.

Đa số các em đã biết kết hợp giữa nét cong mềm mại để vẽ người và nét thẳng để vẽ nhà cửa, và một số cảnh vật, kết hợp những nét cong mềm mại và những nét thẳng chắc khỏe. Tuy nhiên để bắt đầu bài vẽ các em thường đi ngay vào những nét vẽ chính không có sự phác nét trước, nét vẽ thiếu sự dứt khoát linh hoạt và còn lưỡng lự, khô khan nét vẽ cứng. Đặc biệt khi vẽ khuôn mặt hay chân. Vì vậy mà người giáo viên phải biết được đặc trưng đường nét ở lứa tuổi của các em để có cách nhận xét đánh giá cho phù hợp, tuy nhiên cũng cần có phương pháp nắm bắt và uốn nắn dần tỉ mỉ cho các em, để các em vẽ bài linh hoạt hơn nâng cao khả năng tạo hình cho các em.

3 Về hình khối

Đa số các em ở học sinh THCS khi vẽ tranh đề tài đều không chú ý đến hình khối, vẽ chỉ là một mảng bẹt, thiếu chiều sâu cho không gian. Thực tế các em khi vẽ người hay cảnh vật chỉ chú ý diễn tả chiều rộng và cao của nhân vật, chiều sâu do định luật xa gần tạo nên các em không nắm bắt được.. có chăng chỉ diễn tả được rất ít rằng người ở gần thì to người ở xa thì nhỏ, vật ở gần thì rõ vật ở xa thì mờ còn lại đều ngang nhau cùng nằm trên một mặt phẳng, nó mang tính chất trang trí, và chủ yếu kết hợp với những đường viền đậm. Một điều đáng lưu ý nữa là khi các em vẽ tranh đề tài thì từ bước một phác bố cục nhưng khi sang bước hai vẽ hình thì đa số các em nếu thực hiện theo trình tự các bước thì hình vẽ thường vượt ra khỏi bố cục đã phác, hoặc nhỏ hơn dẫn đến hình vẽ không cân đối

4 Về màu sắc

Màu sắc là yếu tố đặc biệt tạo được hứng thú nhất cho học sinh. phần lớn do màu sắc là yếu tố tác động mạnh đến thị giác của con người, nhất là lứa tuổi học sinh THCS đại đa số các em thích vẽ màu, đặc biệt là ở phân môn vẽ tranh, phần vẽ hình vẽ đường nét được các em vẽ nhanh, và các em dành phần lớn thời gian để vẽ màu. Vẽ màu kĩ , những màu sắc sặc sỡ, bắt mắt thường là những màu được các em sử dụng nhiều nhất, một số học sinh có cách nhìn màu rất tốt, sự cảm thụ màu hết sức nhạy cảm. Các em đã bắt đầu có sự suy nghĩ tìm tòi, đầu tư về màu sắc trong bài vẽ của mình. Một số em đã biết cách pha màu, chồng màu kéo màu từ mảng chính ra xung quanh một cách hợp lý, làm nổi bật trọng tâm bài vẽ nhưng vẫn tạo được sự hài hoà về màu sắc.

Tuy nhiên nhiều em còn chưa thể hiện được độ đậm nhạt ở trong bức tranh làm cho bức tranh đều đều màu sắc dàn trải, không tạo được chiều sâu của bức tranh là” gần thì tỏ, xa thì mờ”. Nên đa phần tranh của các em mang đậm tính chất trang trí.

Màu sắc nổi bật ở đây là gam màu tươi vui sống động, màu sắc trẻ trung, nhưng cũng có những bài có gam màu hài hoà, nhẹ nhàng trong sáng...

THỰC TRẠNG VÀ BIỆN PHÁP KHẮC PHỤC

Qua việc tìm hiểu đặc trưng ngôn ngữ tạo hình trên ta thấy rằng việc nắm bắt vấn đề và tìm phương hướng giải quyết vấn đề đó là một điều hết sức quan trọng, đảm bảo cho tiết dạy bài dạy hiệu quả hơn, đem lại sự thành công trong công tác giảng dạy.

I, Thực trạng học tập.

1/ Học sinh chưa nắm bắt được cách xây dựng hình tượng điển hình, bài vẽ còn chung chung,

2/ Học sinh THCS có cách nhìn cách cảm nhận về màu hết sức trong sáng, lung linh đầy màu sắc, là một sự kết hợp những màu sắc tươi sáng tạo sự trẻ trung cho bài vẽ.

3/ Trong khi tiến hành bài vẽ các em thường không tuân theo trình tự các bước vẽ, nên hiệu quả bài vẽ thường không cao

4/ Học sinh THCS chưa có thói quen sưu tầm tài liệu phục vụ cho bài vẽ hiệu quả hơn, và chưa có thói quen quan sát nhận xét sự vật hiện tượng cho bài vẽ có chiều sâu.

5/ Kỹ năng sử dụng màu nước, màu bột của học sinh THCS còn kém.

Từ những vấn đề cơ bản đó thì đối với phân môn vẽ tranh, phương pháp giảng dạy phù hợp là phương pháp quan sát và phương pháp liên hệ với thực tiễn cuộc sống. Ngoài ra là sự kết hợp các phương pháp dạy học như gợi mở, vấn đáp, luyện tập, chơi trò chơi, thảo luận nhóm tạo sự hứng thú trong tiết học.

Vẽ tranh đề tài thì việc liên hệ với thực tiễn cuộc sống là một điều hết sức quan trọng, đảm bảo cho việc tìm và lựa chọn hình tượng được sâu sắc hơn, nêu rõ trọng tâm đề tài hơn.

II, Biện pháp giúp học sinh học tốt.

1. Chuẩn bị

Trước khi dạy một bài vẽ tranh đề tài thì khâu chuẩn bị là rất quan trọng nhất là đồ dùng dạy học.

Về phía giáo viên ngoài việc chuẩn bị giáo án, phương pháp dạy học thì một điều không thể thiếu đó là đồ dùng trực quan (tranh, ảnh minh họa) vì ở lứa

tuổi trẻ em thì tranh ảnh nó có tác dụng rất mạnh đến cạnh tranh giác và trí nhớ của các em, do vậy cần phải có đồ dùng trực quan phong phú và phải biết sử dụng đúng lúc,

Về phía học sinh cũng phải có sự chuẩn bị đầy đủ, sách vở giấy vẽ, màu chì tẩy, những đồ dùng học tập cần thiết, ngoài ra phải tìm hiểu và quan sát tham khảo những đề tài mà mình sẽ thể hiện trước khi làm bài.

Khi soạn giáo án cần soạn kỹ, câu hỏi chính và câu hỏi gợi mở phải rõ ràng dễ hiểu nhằm tạo hứng thú và sôi nổi trong từng đối tượng học sinh. Nên tránh những câu hỏi dài khó hiểu.

+ *Đối với học sinh kém* cần gợi mở cụ thể hơn giúp các em nhận ra chỗ chưa đúng chưa đẹp để bài vẽ đẹp hơn. Ví dụ: Bố cục có lỏng lẻo quá không, hay màu sắc có lộn xộn quá không? Vv. Với những trường hợp này giáo viên gợi ý thêm, chỉ ra những gì chưa được và yêu cầu học sinh bổ sung hoặc vẽ lại

+ *Đối với học sinh khá, trung bình* thì có thể gợi mở để các em tìm tự tìm ra, tự điều chỉnh hay sửa chữa. Ví dụ: Chỗ này, màu này như thế nào? Làm sao cho bài vẽ đẹp hơn?

+ Với học sinh giỏi thì yêu cầu cao hơn. Ví dụ: Thử tìm xem bài vẽ có chỗ nào chưa hợp lý? Có thể vẽ khác được không?

Nhận thức về cái đẹp cần có cả một quá trình, diễn ra theo hình thức khai mở dần và bộc lộ thái độ, hành vi trong sinh hoạt như yêu thích, giữ gìn bảo vệ cái đẹp... và thích tự tạo ra cái đẹp. và nhận thức của từng học sinh thể hiện ở từng bài vẽ cụ thể: đẹp hay chưa đẹp điều này còn phụ thuộc vào cách dạy của giáo viên

2. *Phần lên lớp*

Giáo viên phải linh hoạt trong thời gian lên lớp, phải đảm bảo quy trình thời gian, phân chia lớp hợp lý, giúp các em nhận thức và hiểu được bài học ngay tại lớp, giúp các em vẽ được một bài vẽ tranh theo ý thích đúng qui trình thực hiện các bước vẽ.

+ *Hướng dẫn học sinh khai thác nội dung*

Qua hình minh họa, giáo viên gợi ý giúp các em hiểu sâu hơn về đề tài, tìm ra được cách thể hiện (cách vẽ) khác nhau, tìm ra những ý tưởng hay

+ *Hướng dẫn học sinh cách vẽ*

Nên giới thiệu qua đồ dùng minh họa và kết hợp trực tiếp minh họa bằng hoặc tổ chức cho học sinh trò chơi giúp học sinh nhớ nội dung các bước vẽ để học sinh nhận thức rõ ràng hơn trình tự các bước cũng như ưu điểm khi tiến hành theo trình tự các bước đem lại, và nó cụ thể hơn khi chỉ là những lý thuyết sáo rỗng. Nếu như giới thiệu nội dung rồi mới chỉ vào tranh, e rằng học sinh không chú ý không nhận ra được cách tiến hành (đâu là mảng, đâu là hình trong mảng)

-Tìm bố cục, phác mảng chính phụ sao cho hợp lý, cân đối với tờ giấy rõ trọng tâm, rõ nội dung thể hiện được chủ đề.

-Vẽ hình, vẽ màu phải rõ đặc điểm của đối tượng không vẽ chung chung. Vẽ màu thì không vẽ hình quá chi tiết cụ thể sẽ rất khó để thể hiện, màu có thể vẽ như thực hoặc theo cảm hứng, song cần chú ý. Tương quan giữa các màu, không vẽ độc lập từng màu, chú ý đến độ đậm nhạt của các màu gam màu để thể hiện được tính chất bài vẽ.

+ *Hướng dẫn học sinh làm bài*

Giáo viên cố gắng làm việc với nhiều học sinh và bao quát tổng thể lớp giúp các em tìm cách thể hiện ý tưởng của bản thân, bố cục mảng vẽ hình tìm màu. Dùng phương pháp gợi mở trong khi hướng dẫn học sinh vẽ tranh sẽ đạt hiệu quả hơn cả.

Bên cạnh đó phương pháp giảng dạy phù hợp ở phần thực hành cũng rất quan trọng. Cần xác định được nội dung kiến thức trọng tâm và yêu cầu hợp lý với đối tượng học sinh.

Luôn tạo được bầu không khí thoải mái nhẹ nhàng vui vẽ trong từng tiết dạy theo đặc điểm riêng của từng phân môn

Phải dự kiến được các tình huống sư phạm có thể xảy ra và xử lý linh hoạt đem lại hiệu quả giáo dục cao. Ngoài ra cần phải cho học sinh thấy được tầm quan trọng của việc nắm vững kiến thức lý thuyết, vận dụng kiến thức vào bài vẽ một cách linh hoạt không máy móc để làm cho bài vẽ sống động hơn có hồn hơn, và tiến tới việc nắm bắt cách thức sáng tạo một bức tranh riêng đi sâu vào chuyên ngành mình lựa chọn.

C.KẾT LUẬN

Thông qua quá trình giảng dạy tôi thấy rằng việc kiểm tra đánh giá là cả một quá trình học tập và phát triển nhận thức thẩm mỹ của học sinh

Nhận thức của học sinh thể hiện ở từng bài vẽ cụ thể: đẹp, chưa đẹp song học sinh vẽ đẹp hay chưa đẹp còn phụ thuộc vào cách dạy của giáo viên dạy hấp dẫn khơi gợi sự hứng thú, tự tin, động viên để học sinh tự suy nghĩ tìm tòi.. để vẽ theo cảm hứng hay dạy bài bản theo lối mòn, dạy kỹ thuật vẽ đơn thuần dẫn đến sự đơn điệu nhàm chán.

Kiểm tra đánh giá môn mỹ thuật cần dựa vào cả quá trình học tập và phát triển nhận thức thẩm mỹ của học sinh để đảm bảo tính khách quan.

Cần động viên khích lệ nhắc nhở học sinh hoàn thành bài tập, Nhận xét đánh giá ở môn mỹ thuật có hai mức độ: Đạt và Chưa đạt.

- Đạt là đạt được mục tiêu đề ra cho bài học.
- Chưa đạt là chưa đạt được mục tiêu của bài học.

Với những trường hợp chưa đạt giáo viên cần gợi ý thêm, chỉ ra những gì chưa được và yêu cầu học sinh bổ sung hoặc vẽ lại. Để đánh giá học tập mỹ thuật của học sinh một cách khách quan, giáo viên cần nghiên cứu tài liệu hướng dẫn của Bộ Giáo Dục và Đào tạo đã ban hành.

Để đổi mới phương pháp dạy học mỹ thuật có thể vận dụng nhiều phương pháp;

- Phương pháp quan sát.
- Phương pháp vấn đáp gợi mở.
- Phương pháp trực quan.
- Phương pháp luyện tập.
- Phương pháp làm việc theo nhóm.
- Phương pháp sử dụng trò chơi hỗ trợ nội dung .
- Phương pháp tạo tình huống.

Dù vận dụng phương pháp nào giáo viên cũng cần chú trọng phát huy tính tích cực, chủ động suy nghĩ, tìm tòi của học sinh bằng cách gợi ý để các em tìm ra kiến thức. Muốn vậy, cần tạo được không khí học tập nhẹ nhàng, hấp dẫn, lôi cuốn gây hứng thú cho học sinh.

Tổ chức dạy và học cần linh hoạt, có trọng tâm cho từng bài, không nên dàn trải. Cần dành nhiều thời gian cho hoạt động thực hành. Ở hoạt động này giáo viên và học sinh cùng dạy và học trên từng bài vẽ. Giáo viên gợi ý, bổ sung kiến thức, học sinh tiếp nhận và điều chỉnh bài theo cảm nhận của mình. Đó là cách dạy và học đặc trưng của môn mỹ thuật nói chung và phân môn vẽ tranh nói riêng.

. Trong khi dạy học sinh làm bài, giáo viên cần bao quát lớp để theo dõi giúp đỡ, gợi ý, điều chỉnh, bổ sung những gì cần thiết.

Qua quá trình công tác, trực tiếp đứng lớp tham gia giảng dạy, bản thân cũng đã rút ra được một số kinh nghiệm bổ sung vào vốn kiến thức hiện có, để ngày càng hoàn thiện bản thân hơn trong công việc mà mình đã lựa chọn. Rằng trước hết mỗi giáo viên đứng lớp không chỉ truyền đạt kiến thức đầy đủ cho học sinh mà phải gần gũi với học sinh, nắm bắt được tâm tư tình cảm của học sinh, biết được từng đối tượng học sinh để có cách xử lý phù hợp với từng trường hợp xảy ra. Luôn trăn trở với công tác giảng dạy của mình làm thế nào để tiết dạy có hiệu quả nhất, vì sao các em thể hiện bài vẽ như thế này, Mà không như thế kia? Do đâu? Cần bổ sung và sửa chữa những vấn đề gì? vv... Chính điều đó làm tôi thêm nghiêm, ngay từ bây giờ mình phải cố gắng rèn luyện tất cả các mặt nhiều hơn nữa để xứng đáng là người giáo viên dạy giỏi, trau dồi những kiến thức, học hỏi bạn bè, đúc rút kinh nghiệm tạo cho mình một phong thái khi đứng lớp.

**XÁC NHẬN CỦA THỦ TRƯỞNG
ĐƠN VỊ**

Hà Nội, ngày 3 tháng 4 năm 2012
Tôi xin cam đoan, đây là SKKN của
mình viết, không sao chép nội dung
của người khác.
(Ký và ghi rõ họ tên)

Ngày soạn : 21/ 09 / 2011

Ngày dạy : 23/ 09 / 2011

Tiết 6: Vẽ tranh

Cách vẽ tranh

Đề tài: Học tập

A. Mục tiêu:

1. **Kiến thức:** HS hiểu về cách vẽ tranh đề tài, tìm hiểu những đề tài có trong thực tế, trong cuộc sống.

-HS nắm được những kiến thức cơ bản để tìm bố cục tranh

2. **Kỹ năng:** HS thực hiện được cách vẽ tranh đề tài

3. **Thái độ :** HS cảm thụ và nhận biết các hoạt động trong đời sống.

B. Phương pháp:- Quan sát- vấn đáp -trực quan

- Luyện tập - thực hành

C. Chuẩn bị :

1 GV: Tranh mỹ thuật ĐDDH, tranh tham khảo của họa sĩ,

- Các bước vẽ tranh đề tài về thiên nhiên

- Bài mẫu của học sinh lớp trước

2. Giấy, chì, màu, tẩy

D. Tiến hành

I- ổn định tổ chức:(1') Kiểm tra sĩ số

II-Kiểm tra bài cũ

III- Bài mới (38')1 **Đặt vấn đề:** Cuộc sống tạo ra cái đẹp, cái đẹp có trong cuộc sống. Chính vì thế, cuộc sống trong đời thường vốn dĩ đã phong phú được đưa vào tranh lại càng sinh động và hấp dẫn hơn. Chính vì thế chúng ta phải biết cách thể hiện những đề tài đó thông qua bài học hôm nay : Cách vẽ tranh đề tài.

2. Triển khai bài :

Hoạt động 1 : Tranh đề tài

*GV treo Đ D DH MT 6

? Em biết gì về đề tài

? Tranh đề tài thường đề cập đến những nội dung gì

? Những hoạt động gì đang diễn ra quanh cuộc sống của chúng ta

-GV treo các loại tranh đề tài lên bảng

? Bố cục tranh được thể hiện như thế nào

? Cách sắp xếp các hình mảng ra sao

? Nhận xét về hình vẽ của các bức tranh đó

? Màu sắc của các bức tranh trên như thế nào

*Gv giới thiệu một số bài vẽ của các bạn có màu sắc đẹp và nổi bật.

1.Nội dung tranh

Đa dạng, phong phú với những dạng đề tài khác nhau

a) Đề tài về thiên nhiên: phong cảnh miền núi, miền biển, đồng bằng, trung du....

b) Đề tài về cuộc sống :

+Hoạt động diễn ra trong gia đình, trong nhà trường và ngoài xã hội : lễ hội, học tập thi đua, lao động vệ sinh, ca múa hát.

2.Bố cục: sinh động hấp dẫn, có mảng chính, mảng phụ rõ ràng

3.Hình vẽ: mang tính khái quát, vẽ con người nhưng lại cụ thể về hoạt động nhằm mục đích làm rõ nội dung tranh , hình vẽ phụ hỗ trợ cho hình vẽ chính tạo nên sự sinh động hài hoà.

4. Màu sắc: tùy theo cảm xúc của người vẽ.

* Khái niệm : Tranh đề tài là tranh thể hiện những đề tài trong cuộc sống

Hoạt động 2 : Cách vẽ

- GV thu một số bài vẽ của học sinh (4-5 bài) Có bài vẽ tốt, và những bài vẽ chưa tốt

- Yêu cầu học sinh nhận xét về

? Nội dung của bức tranh đề tài

? Bố cục của bài vẽ như thế nào

? Đường nét của bức tranh ra sao

? Hình vẽ của bức tranh

? Màu sắc của các bức tranh như thế nào

- GV kết luận, bổ sung, tuyên dương những bài vẽ tốt, động viên khuyến khích những bài vẽ kém chất lượng.

V. Dặn dò : (2')

- Tiếp tục hoàn thành bài vẽ ở nhà

- Chuẩn bị bài 6-Cách sắp xếp bố cục trong trang trí

- Mỗi tổ chuẩn bị một vật được trang trí (Khăn tay, đường diềm, hình vuông....)

- Giấy, chì, màu, tẩy